

Forfatter: Heiberg, Peter Andreas

Titel: BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1799-11-30)

Citation: Heiberg, Peter Andreas: "BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1799-11-30)", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 31.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-L0019901190000014.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Samme til samme.

Kjøbenhavn den 30 te November 1799.

Kjereste Broder!

. . . ¹⁾ Dommen i min Sag kan neppe falde i Aar. Den 4 de November blev Sagen optaget, og først for nogle faae Dage siden, blev den færdig hos den første Assessor, som er Morgenstjerne. Den har altsaa endun i det mindste 4 Assessorer at passere Revne hos, og disse siger man, skulle være Rafn, Wedege, Feddersen og Stabel;

Forordningen af 27 de Sept r har da fandet en Lovtaler i Anders Sandøe Ørsted;²⁾ men da man veed at han har ligget engang paa Hospitalet for at kureres for Galskab, saa vil jeg troe at hans Recension er en nye Paroxysms; andre derimod holde det vel for at være Verdens Klogskab.

I Gøtheborg har t disse Dage været et slemt Oprør. En meget rig og monopoliseret Brændeviinsbrænder, hvis Navn jeg ikke erindrer havde opkjøbt al Rug, saa at den var steget til 18 Rd. Specie pr. Tønde. Indbyggerne sendte en Depntation til Stockholm, hvor den længe maatte ligge uden at kunde faae Kongen i Tale. Endeligen siks. 32den Audients, men det Svar, at Privilegier og Monopolier vare hellige Ting, som ikke kunde eller maatte hæves. Et Par Dage efter Deputationens Hjemkomst, gjør Kornpugeren et stort Bal for de Fornemme og le beau monde. Neppe var det begyndt, førend 8000 Mennesker staae udenfor Huset, og begynder med at slaae Vinduerne ind. Garnisonen som er 1000 Mand stærk, kommer i Gevæhr, men desarmes deels med Magt, deels ved Forestillinger. Mængden brækker derpaa Paklofterne op samt de i Kanalerne for Delinqventens Regning liggende Kornskibe, og udsælger Kornet for en bestemt taalelig Priis, og holdt ordentlig Bog over Udleveringen, uden at modtage Penge derfor. Heele Mandens Brændeviins Oplag lader de løbe ud paa Gaden, uden at benytte sig af noget deraf. Landshøvding Forselles kom derpaa til Hest; men da han er yderst forhadt i Gøtheborg, saa blev han revet af Hesten, slæbt langs ad Gaderne til en Kanal, hvor han skulde have været begravet, havde ikke en Admiral Freese, der er meere yndet af Folket, sluttet en Capitulation af de følgende 3 Punkter: 1°. At Forselles strax skulde rømme Staden. 2°. At Monopolisten skulde frasige sig sit Monopol. 3°. At Freese garanderede at intet Menneske skulde blive straffet for hvad der var passeret. —

Kornpugerens Huns og Møbler vare imidlertid aldeles ruinerede. Om nu Regjeringen vil underskrive denne Capitulation eller ikke det faaer vi see. Det er galt, hvad enten den saa tier eller den bruger Magt; men hvorfor hindrer Regjeringerne saa sjelden Undertrykkelse, naar der skeer sagtmodige Forestillinger derom?

Tusind Tak for Æblerne, som vi have modtaget i gods. 33Stand, og allerede begyndt at tære paa. Min Kone med Johan Ludvig og mig hilse dig og din gode Kone og Børn. Samme Hilsen bringes ogsaa fra min Svigerfaders heele Familie.

Salut & fraternité
P. A. Heiberg.